

Guldsmedene skulle forsyne deres Arbejder med deres Navnestempel og med Angivelse af Indholdet af rent Guld, samt hvorledes Guldsager ogsaa mod Betaling kunne forlanges stemplede af Myntguardejnen. — Forf. har vistnok fuldkommen Ret i sin Argumentation imod Paabud af en vis Finhed. Men noget Andet er, om det dog ikke her er hensigtsmæssigt at kunne erholde Varerne offentlig stemplede, hvis man ønsker det. Naar man endogsaa mener at burde paabyde ansvarlig Opgivelse af Finheden, saa hævder Forf., at heller ikke dette Sidste er hensigtsmæssigt dels af tekniske Grunde dels, fordi Publikum ofte ikke selv ønsker Stemplingen, dels fordi Bedragerier ere saa fristende og saa vanskelige at undgaa. — Forf.s Undersøgelse er som saa mange andre af den sidste Tids økonomiske Drøftelser i Tyskland nærmest foretaget af Hensyn til det ny tyske Riges Lovgivningsarbejde.

N. C. F.

III.

«Statistica delle casse di risparmio in Italia ed all'Estero.»
Roma 1875.

Paa den statistiske Kongres i Haag 1869, hvor der blev truffet Aftale om en Samvirken imellem samtlige statistiske Bureauer for at tilvejebringe en sammenlignende evropæisk Statistik, blev det bl. A. givet Italien til Opgave at bearbejde Sparekassernes Tilstand i alle evropæiske Lande. Det af L. Bodio ledede statistiske Centralbureau i Rom har nu udført denne Opgave og udgivet et omfangsrigt Bind (henved 500 Sider i stort Oktav), indeholdende «Statistica delle casse di risparmio in Italia ed all'Estero» i Aarene 1870—72. I Indledningen til dette Arbejde gjøres udførligere Rede for Sparekasseinstitutionens historiske Udvikling i Italien; og da det Omfang, hvori denne nyttige Institution er trængt ind i Befolkningen, i høj Grad bidrager til at karakterisere det italienske Folks tiltagende økonomiske Sans, siden det helt er kommet under Piemontesernes Herredømme, hidsætte vi her nogle af de vigtigste Resultater.

Uagtet Antallet af Sparekasser endnu i Aaret 1872 i

Guldsmedene skulle forsyne deres Arbejder med deres Navnestempel og med Angivelse af Indholdet af rent Guld, samt hvorledes Guldsager ogsaa mod Betaling kunne forlanges stemplede af Myntguardejnen. — Forf. har vistnok fuldkommen Ret i sin Argumentation imod Paabud af en vis Finhed. Men noget Andet er, om det dog ikke her er hensigtsmæssigt at kunne erholde Varerne offentlig stemplede, hvis man ønsker det. Naar man endogsaa mener at burde paabyde ansvarlig Opgivelse af Finheden, saa hævder Forf., at heller ikke dette Sidste er hensigtsmæssigt dels af tekniske Grunde dels, fordi Publikum ofte ikke selv ønsker Stemplingen, dels fordi Bedragerier ere saa fristende og saa vanskelige at undgaa. — Forf.s Undersøgelse er som saa mange andre af den sidste Tids økonomiske Drøftelser i Tyskland nærmest foretaget af Hensyn til det ny tyske Riges Lovgivningsarbejde.

N. C. F.

III.

«Statistica delle casse di risparmio in Italia ed all'Estero.»
Roma 1875.

Paa den statistiske Kongres i Haag 1869, hvor der blev truffet Aftale om en Samvirken imellem samtlige statistiske Bureauer for at tilvejebringe en sammenlignende evropæisk Statistik, blev det bl. A. givet Italien til Opgave at bearbejde Sparekassernes Tilstand i alle evropæiske Lande. Det af L. Bodio ledede statistiske Centralbureau i Rom har nu udført denne Opgave og udgivet et omfangsrigt Bind (henved 500 Sider i stort Oktav), indeholdende «Statistica delle casse di risparmio in Italia ed all'Estero» i Aarene 1870—72. I Indledningen til dette Arbejde gjøres udførligere Rede for Sparekasseinstitutionens historiske Udvikling i Italien; og da det Omfang, hvori denne nyttige Institution er trængt ind i Befolkningen, i høj Grad bidrager til at karakterisere det italienske Folks tiltagende økonomiske Sans, siden det helt er kommet under Piemontesernes Herredømme, hidsætte vi her nogle af de vigtigste Resultater.

Uagtet Antallet af Sparekasser endnu i Aaret 1872 i

hele Italien kun var lidet større end i Danmark (henholdsvis 278 og 229), og det saaledes ganske vist maa siges, at Italien endnu kun i ringe Omfang er forsynet med Sparekasser, idet der overfor den Befolkning af 5,8 Mill. Indb., i hvis Distrikter det nævnte Antal Sparekasser forefindes, endnu staar 8000 Kommuner med 20,9 Mill. Indb., i hvilke der ingen Sparekasser findes, kan der dog paavises en meget betydelig Fremgang siden Kongeriget Italiens Oprettelse. Medens der nemlig endnu i 1850 kun eksisterede 86 Sparekasser i Italien og Antallet i det næste Tiaar kun tiltog med 37, er der i Aarene 1860—72 tilkommet 155 Sparekasser, saa at altsaa Antallet er bleven mere end fordoblet. Men hvad der særlig fortjener at fremhæves, er, at medens der indtil 1860 aldeles ingen Sparekasser fandtes i hele Syditalien og Sicilien, blev der strax i Femaaret 1860—65 her oprettet 12 Sparekasser, hvilket Tal i 1872 var voxet til 28. Endnu stærkere viser imidlertid Fremgangen sig, naar man betragter de indestaaende Kapitalers Størrelse. Medens der i 1835 — da der kun fandtes Sparekasser i Lombardiet, Venetien og Toskana — kun indestod Alt 9 Mill. Lire og i 1850 og 1860 henholdsvis 40 og 157 Mill. Lire, ere de indestaaende Kapitaler siden 1860 voxede saaledes:

1865	242,6	Mill. Lire
1870	347,3	—
1872	445,4	—

Særlig kan med Hensyn til Syditalien bemærkes, at de indestaaende Kapitaler fra 2,6 Mill. Lire i 1865 voxede til 4,39 Mill. L. i 1870, hvilken Sum dernæst i de to følgende Aar er bleven mere end fordoblet, idet der i 1872 indestod 9,44 Mill. L. Sættes Beløbet i 1865 = 1, er det altsaa i 7 Aar voxet til 3,61. Tages paa samme Maade for hele Italien Aaret 1850 til Udgangspunkt og sættes det da indestaaende Beløb = 1, voxede dette i Tiaaret 1850—60 til 3,93, derefter i Tiaaret 1860—70 til 8,68 og endelig i de sidste 2 Aar til 11,13. Dette svarer temmelig nøje til — men overstiger — den forholdsvis Fremgang i Kongeriget Danmark i samme Tidsrum. Sættes nemlig ogsaa her det i 1850 i

samtlige Sparekasser indestaaende Beløb = 1, voxede Summen i det næste Tiaar til 3,08, derefter i Tiaaret 1860—70 til 7,4 og endelig i de to Aar indtil Udgangen af 1872 til 9,6.

Sluttelig bemærkes endnu, at Antallet af Konti, der i 1863 beløb sig til henved 385,000, ved Udgangen af 1872 var steget til næsten 673,000. Den gennemsnitlige Størrelse af hver Konto, der i 1863 var c. 490 Lire, var i 1872 steget til c. 662 Lire = c. 475 Kroner. Paa samme Tidspunkt var Gjennemsnitsstørrelsen af Konti i de danske Sparekasser 485 Kroner.

W. S.